

Сценарій свята осені:

«Осінь по землі крокує»

Підготувала

Вихователь

Шморгай Г.Г.

Брегін Ю. М.

Павлова-Робота О. І.

Мета. привернути увагу дітей до краси осені у рідному краї, ознайомити з українськими народними традиціями та побутом, розвивати вміння спостерігати, виконувати нескладну роботу по дому, виховувати гостинність, щедрість та щирість, розширити і збагатити знання дітей про осінь; розвивати увагу, мислення, пам'ять, пізнавальні інтереси; сприяти вихованню любові та дбайливого ставлення до природи; виховувати риси уважного і пильного господаря, формувати бережливе ставлення до результатів праці, розвивати емоційність.

На сцені озеро, дерева. З'являються дві жабки.

1 жабка: Привіт, сусідко!

2 жабка: Здраа-астуй, сусідко!

1 жабка: Чом не спиш, сусідко? Уже Здвиження пройшло, всі вужі і жаби у норах сплять, а ти?

2 жабка: Ти що, Квакунечку, нічого не знаєш? Сьогодні у з класі Свято Осені!

1 жабка: Ква! Ну то й що? Осінь як осінь!

2 жабка: Як це що? Восени – краса! Дощ ква-пає! Сиро! Мокро! Ква-люжі по кво-ліно!

1 жабка Пра-авда! Пра-авда!

2 жабка: А на городі! Все, що хочеш є! Квасолька, квартопелька, квакурузка, кабачки, мор-ква і навіть брю-ква! Пішли зі мною на свято! Там весело, діти співають! А ти любиш співати?

1 жабка: А як же? Ти що не чула?

Виходить Осінь з букетом осінніх квітів і читає вірш.

Осінь

Я — Осінь. Пора надзвичайно чарівна.

У барвах казкових ліси і поля.

Я тут господиня, я Осінь — царівна.

В моїм володінні земля.

Три місяці маю собі на підмогу

Це Вересень, Жовтень — мої трударі.

Листопад завершує нашу дорогу

І зменшує сонця вгорі.

І довшає нічка, стає холодніше.

Пора прощавання скоро прийде.

Заплачуть дощі все частіше й частіше,

І чарів не стане ніде.

Покличу-но я місяців я на розмову —

Зустрітись пора нам прийшла.

Роботу вони всі зробили чудову

За кожного рада була.

Їм разом зустрітись не випадало,

В роботі спливали всі дні.

Було в них завдань і роботи чимало,

І час пролітав, як пісні.

Тому я сьогодні всіх запрошую в казку.

Осінь під музику кружляє, розсипає осінні квіти навколо себе і кличе місяців. Вони заходять з різних боків, кожен у характерному костюмі, з підносами, на яких притаманні їм овочі та фрукти. У цей час виглядає з вікна хатки Баба. Дивується, вибігає на поріг і сплескує руками.

Баба. Ой лишенько, а що ж то таке? Невже це і справді Осінь справжня прийшла до нашого двору? Діду, а йди-но сюди мерщій, ти ще такого дива зроду-віку не бачив!

Дід. А що ж там за диво, якого я не бачив? Завжди ти щось вигидаєш!

Баба. А глянь! Бачиш? Справжня Осінь завітала і місяці осінні з нею! Ось поглянь, вони ще в мареві такому стоять...

Дід. А й справді, ти подумай... Дійсно, зроду-віку такого ще не було! То чого ж ти з порожніми руками стоїш? Бігом до хати!

Баба. А й справді? Я аж розгубилася. Таке диво! Таке диво!

Дід. А ти що, не знаєш, як гостей зустрічати? Ти ж хліба з нового врожаю вранці напекла, то бери рушника найкращого, що взимку вишила, клади хліб на рушник, та й підемо Осінь зустрічати. Таких гостей ще ніхто не приймав у своїй господі. Бачиш, як воно буває, готувалися внуків зустрічати, а тут Осінь з місяцями прийшла. Все наче у казці...

Дід і Баба заходять в хату і повертаються з хлібом на рушнику.

Осінь

Добрідень! Добрий день вам, люди.

Ви — наші мудрі трударі

Нехай вам завжди добре буде

І мирне сонце угорі!

Баба

Добрідень, Осене чарівна!

І місяці-трудівники.

Ти на Землі тепер царівна,

І буде так у всі віки.

Дід

Запрошуємо до господи,
Щоб з нами хліб цей розділити.
Щоб ситі всі були народи,
Щоб з усіма у мирі жити!

Простягають Осені хліб на рушникові.

Вересень

Ми за запрошення вам дякуєм сердечно,
За хліб пахучий і сердець тепло.

Жовтень

Ми піднесем дари природи, безперечно,
Щоб радісно і з нами вам було.

Листопад

Дарую я вам кетяги калини,
Якраз достигли у холодні дні.
Калина ж наша — символ України,
Про неї у народі є пісні.

Передає Дідові дарунки і бере у Жовтня хліб, відламус і кладе на стіл. Всі сідають за стіл і слухають пісню.

(пісня про калину)

Баба. Ой, я така рада бачити тебе, Осене, і вас, місяці, у себе вдома. Ще такого ніколи не було, щоб усі разом зійшлися, як таке трапилося?

Осінь. Це я Вас хотіла здивувати і місяцям та людям дати хвилинку перепочити. Адже всі ви потрудилися на славу, зробили величезну роботу — підготувались до зими. Ото й розкажемо один одному, хто що зробив. Тобі слово, Вересню!

Вересень

Потрудився я в садочку, в городах та в полі.
Льон зібрав я і картоплю, яблук, груш доволі,
Помідор, квасолі, перцю, гречку, просо й сливи,
Щоб були всі люди ситі та були щасливі.

Жовтень

Ну, а я все, що лишилось довше досягати —
Це капуста головаста і гарбуз пузатий.
Моркву гарну, солоденьку, буряки цукрові,
Щоб були всі люди ситі та були здорові.

Листопад

Ну, а я зорю земельку, як пройду полями.
Повкладаю звірів спати, як пройду лісами.
У городах та садочках приберу красиво,
Щоб цю зиму перебути на землі щасливо.

Баба

Ну, та й я не лінувалась, встигла все зібрати,
І на зиму огірочків наконсервувати.
Наварила я варення, повидла й компоту.
Не присіла й на хвилинку, бо мала роботу.

Дід

У коморі вже борошно з нового врожаю,
І картопля, й городини я доволі маю.
Для корівки, свиней, коней є корми і сіно.
Потрудились ми, як кажуть, гарно, на відмінно!

Вересень: А чи знаєте Ви, який овоч найголовніший? Жовтий, круглий, головатий, Весь перистий та бокатий. Він дітей багато має, Їх гуляти не пускає. (Гарбуз)

А ось, здається, і він.

Осінь: Ти, Гарбуз, всьому господар, Ти найголовніший на городі. Як живе твоя сім'я?

Гарбуз: Добрий день, красуне Осінь! Все достигло й налилося,
Підрастаємо щодня Я і вся моя рідня.

Сценка «Ходить гарбуз по городу» (на новий лад)

Ведучий: По городу Гарбуз ходить, Всіх із роду оглядає. Кого хвалить, кого учить, А кого і навчає. І звернувся до газдині, Молодесенької дині.

Гарбуз: Розкажи мені, красуне,

Як ти влітку працювала?

Може, трохи лінувалась?

Чи сумлінно дозрівала?

Диня: Ой, Гарбузе – Гарбузенко,

Вічно ти підозри маєш,

Не сидиш на однім місці,

По городу все гуляєш.

Бачиш же, я постаралась,

Ніжним соком все набралась,

Налилася на всі боки,

І важкі вже мої кроки.

Гарбуз: Ой, чудова ж господиня,

Моя ніжна, смачна Диня.

А що скажуть Огірочки –

Мої любі сини й дочки?

Огірки: Не свари нас, любий татко.

Гарно ми росли... спочатку,

Та якісь дощі махнули –

Заховатись ми забули.

Коли сонечко світило,

Ми листочками не вкрились,

На кілках – шнурках висіли

І, звичайно, перезріли.

Гарбуз: А що тут за каруселі,

Чому всі такі веселі?

Морква: Любий братику, послухай,

І сестрицею пишайся,

Бо не просто я Морквиця –

Гарбузова сестриця.

Я пробилась в депутати,

Скоро буду виступати

І доб'юся для городу

Перегнуою аж підводу! О!

Гарбуз Ну, а як же Бурячок,

Мій шановний своячок?

Буряк: Що казати, я – у нормі,

Круглий, чистий, соком повний.

Так же кольором налився,

Ніби в Африці родився,

Буде борщ смачний, червоний,

З бурячком такий чудовий.

Гарбуз: А що скаже Бараболя?

Як жилося їй у полі?

Картопля: Хоч проблем було багато,

Та не буду нарікати.

Мене люблять, поважають,

Другим хлібом називають.

Можу бути у меню

Хоч по кілька раз на дню.

Гарбуз: А Цибуля в нас чудова,

Правда, трохи гонорова

Цибуля: Не соромте мене, дядьку,

Бо покину зараз грядку,

Я серйозна у всіх справах

І смачна у різних стравах.

Диня: Не сердись на дядька, любя,

Бо від нервів смаку згуба.

Усі знають – рід наш славний,

Гарбузовий рід преславний,

Тож тепер, Гарбузе – батьку,

Всім подякуй для порядку.

Гарбуз: Я вклоняюся Вам гречно

І всім дякую сердечно,

А також даю наказ:

Щоб любили люди нас

І смачні вживали страви –

не псували тої справи.

Хай наш рід чудовий буде,

На поживну користь людям.

Будяк. А про мене ви забули, я теж славної культури!

(виходить будяк і співає пісню)

Баба. Ану геть будяк з городу, бо лиш робиш ти нам шкоду!

Листопад

Дощик сиплеться і пада,

По стежинці дріботить.

І веселим листопадом

Вітер грається й біжить.

Жовтень

Осінній вітер з-абарився,

На бал бешкетник не з'явився,

Вітерець

Не треба ображатися на мене,
У лісі я загрався з листям клена
І геть забув, що ждуть мене на святі
Уклінно прошу: вибачте, малята.
Мені чарівна осінь наказала,
Щоб я розважив тут усіх гостей .

(танець листочків)

Вітаю вас, осене, з святом
І прошу мене вибачати,
Бо ждуть мене трави у полі,
Чекають і клени й тополі...

Тропічна квітка(говорить з акцентом)

Я є кореспондент Квіточка Тропічний,
Неординарний, проте дуже екзотичний,
Моє шанування, Царице дощів,
Дозвольте промовити декілька слів.
У нашому краї нестерпна жара,
Постійно триває літня пора,
Хмаринки нам вітер не часто приносить,
Тому ми не знаємо,
Хто така Осінь.
Я тут на карнавалі справу маю;
Про леді Осінь репортаж складаю.

Вітерець

Яка нетактовність! Вибачте, леді Осінь, зараз я відправлю цю нахабу назад у тропічну країну.

Осінь

Зачекайте! Вона не винна!

І я зовсім не гніваюся,

навпаки, запрошую Вас, іноземна гостя,

приєднатися до нас та прийняти участь у нашому святі.

Вересень

Ми розповімо тобі про леді Осінь.

Листопад

Ти зрозумієш, наскільки вона красива.

(пісня про осінь і презентація)

Вересень

Ну, Квіточка тропічна, оригінальна й дуже екзотична,

тепер зрозуміла, хто така Осінь?

Тропічна квітка

Осінь - королева краси, цариця натхнення.

Жовтень

Вона землю встеляє золотим листям.

Листопад

Вона вітається шумом дощу і гуркотом грому.

Вітерець

Вона дихає свіжістю вітру й завісою туманів.

Тропічна квітка

Я все зрозуміла!

Осінь ти прекрасна, немов казка!

Я хочу якнайшвидше розповісти про це у своїй країні.

До побачення!

1 ведуча: Кажуть, що осінь - це смуток,

2 ведуча суцільні дощі,

1 ведуча похмура погода ...

2 ведуча Не вірте , друзі!

Ведучі разом Осінь по-своєму прекрасна і приваблива.

Учитель Ось і минула ще одна пора року, але ж не сумуйте, адже наша багата і щедра українська земля прекрасна в усі пори року! Після жовтогарячих кленів вона зачаровуватиме нас зимовою казкою і веселим шумом дівчорі. Весною вітатиме нас ніжними підсніжниками, вишневими садами, буятиме зеленню трав. Влітку повертатиме до нас голівки соняхів та щедро наливатиме колосся пшениць. І знову в осінню пору обдаровуватиме наші домівки багатим і щедрим врожаєм овочів та фруктів.

І якщо ми вважаємо себе гідними синами чи дочками рідної землі, то маємо берегти, примножувати її красу - і тоді вона завітчає наші серця й життя добром і щастям.

Я закликаю, діти вас, любіть природу

І землю рідну – нашу Батьківщину.

Бо все довкола, і моря, і ріки,

І степ широкий, і гаї зелені,

То все в одному слові – Україна.

Пісня про Україну. Презентація.